दीर्घं पश्य - मा ह्रस्वम् ॥

कस्मिंश्चित्काले दीर्घायुः नाम कुमारः अवसत् । तस्य पिता दीर्घतिस्य इति । स कोषल जनपदे शासयति । दीर्घायु कुमारः एवं चिन्तयति । व्रह्मदत्त राजा कसापि मां पीडिष्यति । अहं तारुण्ये वनं गमिष्यामि इति । कुमारस्य शरीरम् क्रमेन वर्धयति । अथ सः वनं गच्छति । वने मृगाश्च सिंहाश्च व्याघ्रश्च आदयः वसन्ति । कुमारश्च वनचरैः सार्धं क्रीडति । वृक्षेभ्यः फलानि च पत्राणि च पतन्ति । सः तानि खादति । मातापितरौ अप्रसिद्य विलशेन जनपदे वसतः । यदा कुमारः माता पितरम् दर्शनाय जनपदं अगच्छत् । तदा राजाज्ञया मातापितरम् दण्डनाय हरन्ति । जनेषु मध्ये तिष्ठन्तम् कुमारम् मातापितरौ अपश्यताम् । अथ एवं पिता वदति । पुत्र दीर्घायु दीर्घं पश्य । मां ह्रस्वं । वैरेण वैरं कदापि न शाम्यति । अवैरेण वैरं शाम्यति एव इति ।

कालं क्रमेण गच्छति राज्ञः हस्तिपालकस्य समीपे एकः वीणावादकः तिष्ठति । सं दीर्घायुः इति राजा न जानाति । एकदा राजा तेन सह मृग दण्डनाय वनं अगच्छत् । राजा कुमारस्य अङ्के विश्रामाय अशयत् । कुमारः चिन्तयति । इदानीम् असिना राजानम् विनाशिष्यामि इति ।तथापि पितुः अववादं स्मार्य राजानं अभयं ददाति । राजापि तं कुमारं राज्यत्वं प्रददति । स कुमारश्च धार्मिकेन राज्यं अपालयत् । कर्मवशेन पञ्चत्वः गतः । अतीते दीर्घायुः इति वर्तमाने सम्यक्सम्बुद्ध राजा भवति ॥

පැවරුම

1. ඉහත කථාව සාවධානව කියවන්න. තේරුම් ගන්න.

2. කථාවේ ඇතුළත් නාම පදවල විභක්තිය හා වචනය දක්වන්න.

3. ක්‍රියාපද ලකාරය, පුරුෂය, වචනය වශයෙන් වගු ගත කරන්න. අභිමත වර්ණ භාවිත කරන්න.